

Urząd Miejski w Rabce-Zdroju

<https://gmina.rabka.pl/main/aktualnosci/Nowa-ksiazka-na-100-lecie-Liceum-Romera/idn:9227/printpdf>

Drukuj grafikę : [tak](#) / [nie](#)

Aktualności

26 wrz 2024

kategoria:

Aktualności

Nowa książka na 100-lecie Liceum Romera

„Poprzez przeszłość ku przyszłości” - taki tytuł nosi najnowsza książka, którą napisał dr Marek Świder, wieloletni dyrektor Liceum Ogólnokształcącego im. Eugeniusza Romera w Rabce-Zdroju, z okazji przypadającej w tym roku 100-lecia placówki. Książka liczy 350 stron, podzielona jest na cztery rozdziały. Autor przedstawił w nim historię i działalność szkoły, poczynając od czasów Prywatnego Gimnazjum dra Jana Wieczorkowskiego po czasy współczesne. Książka zawiera również rozdział o historii miasta, wymienia postacie zasłużone dla placówki, organizacje w niej działające, kadrę kierowniczą i nauczycielską, przedstawia sukcesy i osiągnięcia. Teksty ilustrują liczne archiwalne zdjęcia i pocztówki.

Recenzja Dr hab. Anna Walulik - Kierownik Katedry Pedagogiki Chrześcijańskiej Instytut Nauk o Wychowaniu, Uniwersytet Ignatianum w Krakowie

Przedstawiona do recenzji publikacja ze wszech miar zasługuje na publikację zarówno z powodów merytorycznych jak i społecznych. Przedstawiona w niej historia znanej i szacownej placówki edukacyjnej na tle społeczno-kulturowego rozwoju Rabki pokazuje znaczenie oświaty nie tylko w wymiarze realizowania kolejnych etapów edukacyjnych poszczególnych osób, ale także w odniesieniu do budowania relacji społecznych.

Wybrane do prezentacji zagadnienia (bo z pewnością nie są to wszystkie) są ciekawe i godne uwagi, zwłaszcza, że ilustrowane doświadczeniami absolwentów, a często później pracowników szkoły i osób, które odniosły sukces życiowy w różnych dziedzinach życia. Dobrze, że Pan dr Marek Świder zdecydował

się na przedstawienie tych doświadczeń. Mam nadzieję, że zainteresują one nie tylko społeczność lokalną. Jest to pozycja warta polecenia wszystkim nauczycielom, wszak wynika z niej jasno, że „szkoła nauczycielem stoi”. Szczególnie warto ją polecić wszystkim zmęczonym i zniechęconym nauczycielom oraz tym, którzy rozpoczynają pracę w zawodzie, albo osobom, które mają wątpliwości, czy warto swoje życie wiązać z tym zawodem.

Od Autora

Oddana w ręce czytelnika publikacja jest próbą przedstawienia bogatych i różnorodnych losów Liceum Romera na tle historii Rabki. Głównym powodem powstania niniejszej monografii jest dotychczasowy brak jednolitych opracowań dziejów szkoły obchodzącej w bieżącym roku swoje stulecie. Powstanie pierwszej szkoły średniej w Rabce w roku 1924 nie było dziełem przypadku, na to znaczące wydarzenie wpływ miał splot wielu okoliczności. Na pierwszym miejscu należy uwzględnić dynamiczny rozwój uzdrowiska w okresie międzywojennym. W tym czasie wzrosło także wśród postępowej części społeczeństwa zainteresowanie rozwojem oświaty na tak zwanej „prowincji”. Powstanie i rozwój Gimnazjum Wieczorkowskiego, jako protoplasty dzisiejszego Liceum Romera, stanowiło ewenement w skali całego kraju, gdyż w tej małej podgórskiej miejscowości zaczęła funkcjonować pierwsza w Polsce szkoła, która łączyła naukę z działalnością na rzecz ratowania zdrowia gimnazjalistów.

Od czasu założenia Liceum Romera w oświacie zaszło wiele zmian, do-tyczących organizacji i funkcjonowania szkół. Przekształcenia zaszły również na płaszczyźnie społecznej i politycznej, obejmując swym zasięgiem cały kraj, w tym również Rabkę jak i Liceum Romera. Zmiany te zostały uwzględnione w niniejszej publikacji.

Z Liceum Romera łączą mnie bardzo osobiste przeżycia i doświadczenia, dlatego za swój obowiązek uznałem opisanie losów szkoły, z którą byłem związany początkowo jako uczeń, później absolwent, nauczyciel i wreszcie dyrektor. Dzięki czemu mogłem bez ograniczeń zagłębiać się w historię i bieżące sprawy Liceum, do którego odnoszę się z szacunkiem i sentymentem.

Ważnym czynnikiem, przy pozyskiwaniu materiału do tej publikacji, były dla mnie osobiste kontakty i rozmowy z absolwentami, zarówno podczas ich odwiedzin w murach szkoły, czy okolicznościowych zjazdach, w których brałem udział jako gospodarz. Również dzięki licznym wywiadom z absolwentami mogłem uzyskać obraz szkolnej rzeczywistości zachowanej w ich pamięci. To pozwoliło mi podjąć próbę odpowiedzi na pytanie dlaczego Liceum Romera jest miejscem tak ważnym dla uczniów i absolwentów? Warto w tym miejscu zaznaczyć, że niezwykle interesująca jest różnorodność obrazów szkoły wykreowanych przez wspomnienia absolwentów. Byli uczniowie chętnie snują rozważania nad latami szkolnymi. Dla wielu z nich są one okresem niezwykle znaczącym w ich życiu. Przeżycia wyniesione z murów szkoły dały niewątpliwie absolwentom poczucie wspólnoty, a spoiwem tych więzi byli niezapomniani nauczyciele, którzy swoją pracą stwarzali szanse dla młodych ludzi wyruszających w świat, dając im możliwość wyboru drogi życiowej, mającej mocne podstawy w postaci solidnej, opartej na najwyższym poziomie, edukacji. Chęć powrotów do Romera, nawet z odległych miejsc na kuli ziemskiej, jest świadectwem siły oddziaływania szkoły, zarówno w czasie pobierania nauki, jak również po jej zakończeniu, co dowodzi istnienia bardzo silnej więzi między ludźmi, stworzonej przez Liceum — więzi, która każe absolwentom wracać do tego miejsca, tak ważnego dla ich osobistego i społecznego rozwoju.

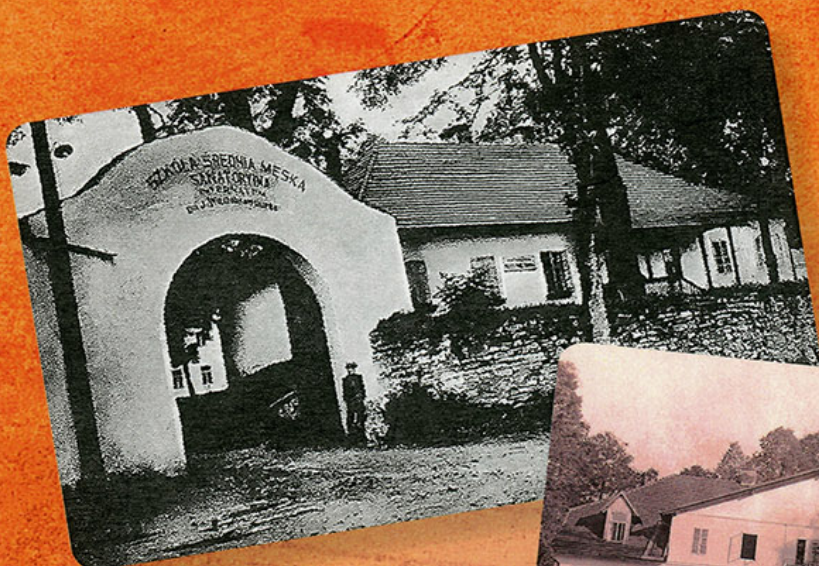
Efektem tej niezwyklej podróży w przeszłość i rozmów z absolwentami jest książka, którą polecam szanownemu czytelnikowi. Snując opowieść o ważnych postaciach, które swoim zaangażowaniem, aktywnością zawodową, społeczną i patriotyczną odcisnęły trwałe ślady na historii szkoły i losach jej absolwentów, pragnę przybliżyć niezwykle miejsca, postacie i wydarzenia często już niestety zapomniane, wpisujące się w koloryt szkoły i Rabki.

Celem niniejszej publikacji jest ukazanie miejsca szkoły w społeczności lokalnej, a także roli Liceum odegranej w życiu byłych uczniów. Mój osobisty stosunek do tej instytucji i posiadana wiedza dotycząca jej historii, pozwala mi na stwierdzenie, że historia Liceum Romera woła o PAMIĘĆ.

Liceum im. Eugeniusza Romera początkowo było prywatną szkołą dra Jana Wieczorkowskiego, dedykowaną uczniom przybywającym do Rabki na leczenie „sanatoryjne”. W kolejnych latach placówka została uspołeczniona i upaństwowiona, nabierając znaczenia w środowisku lokalnym ze względu na reprezentowany poziom nauczania i potrzebę edukacji młodzieży z Rabki oraz okolicznych miejscowości. Szkoła odgrywała istotną rolę w tworzeniu miejsca atrakcyjnego dla przyjezdnych i autochtonów; była miejscem umożliwiającym wyrównywanie szans, dającym uczniom możliwość wyboru ścieżek życiowych, edukacyjnych oraz zawodowych.

Opisując powstanie i rozwój dzisiejszego Liceum im. Eugeniusza Romera nie sposób pominąć historię Rabki jako uzdrowiska, z którą związana jest popularyzacja jej walorów leczniczych jak również klimatycznych, powodujących napływ do miejscowości bogatych gości, gotowych zapłacić wysoką cenę za edukację, co w efekcie dawało także szansę zdobywania wiedzy wybranym członkom lokalnej społeczności. Aby ocenić i przeanalizować ten proces należy w szczególności odnieść się do historii Rabki z przełomu XIX i XX wieku. Trzeba również przywołać dzieje rodu Zubrzyckich i Kadenów-protoplastów tej podgórskiej miejscowości, którzy przyczynili się do rozwoju Rabki przełomu wieków oraz początku wieku XX.

Analiza historii szkoły w tym aspekcie wymaga odniesienia do zagadnień związanych z szeroko rozumianą pamięcią, gdyż jest ona jednym z najważniejszych czynników rozwoju społecznego człowieka, stanowiącym swoiste spoiwo między przeszłością, teraźniejszością i przyszłością; Pamięć daje człowiekowi poczucie ciągłości i spójności historii życia oraz buduje jego tożsamość. Zdaniem Ewy Czerniawskiej Pamięć stanowi atrybut każdego człowieka. Dzięki zapamiętywanym danym możliwe jest normalne funkcjonowanie w każdej sferze życia. Jest to jedna z najważniejszych funkcji mózgu, pozwalająca odpowiedzieć na pytanie, kim jesteśmy, kim są nasi najbliżsi, skąd pochodzimy i dokąd zmierzamy. Umożliwia ona ludziom funkcjonowanie, na co dzień, ale przede wszystkim daje im poczucie własnej tożsamości. Dojrzałe społeczeństwo szanuje własną przeszłość rozumiejąc, iż jest ona budulcem teraźniejszości — ta z kolei wpływa na kształt przyszłości. Szacunek do przeszłości wyrażany jest przede wszystkim w pamięci o niej i o ludziach, którzy ją tworzyli.

*Z wiekiem zamieniam
Zakopane na Rabkę,
studia na rozmyślanie
Eugeniusz Romer*

MAREK ŚWIDER

POPRAZEC PRZESZŁOŚĆ KU PRZYSZŁOŚCI

100 lat Liceum Romera w Rabce

Redagował: Piotr Kuczaj

[poprzednia](#) [powrót do listy](#) **aktualności** [następna](#)